

ochrony, w placówce opiekuńczo-wychowawczej w Zjednoczonym Królestwie — Sposób konsultacji i udzielania zgody w celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka — Obowiązek uznania lub stwierdzenia wykonalności postanowienia o przymusowym umieszczeniu dziecka w placówce przed tym umieszczeniem

Sentencja

- 1) Orzeczenie sądu jednego państwa członkowskiego przewidujące umieszczenie dziecka w zamkniętej placówce opiekuńczo-wychowawczej położonej w innym państwie członkowskim, wiążące się z pozbawieniem wolności na określony czas w celu ochrony tego dziecka, wchodzi w materialny zakres zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000.
- 2) Zgoda, o której mowa w art. 56 ust. 2 rozporządzenia nr 2201/2003, powinna zostać udzielona — przed wydaniem orzeczenia o umieszczeniu dziecka poza rodziną — przez właściwy organ prawa publicznego. Nie wystarczy, by zgodę wyraziła placówka, w której dziecko ma zostać umieszczone. W okolicznościach takich jak w sprawie głównej, gdy sąd państwa członkowskiego, który zarządził umieszczenie dziecka w placówce, ma wątpliwości, czy w wezwanym państwie członkowskim zgoda została udzielona w sposób ważny — gdyż nie było możliwe ustalenie w sposób pewny, jaki organ jest w tym ostatnim państwie właściwy — usunięcie braku jest możliwe w celu zapewnienia, że wymóg uzyskania zgody z art. 56 rozporządzenia nr 2201/2003 był w pełni przestrzegany.
- 3) Wykładni rozporządzenia nr 2201/2003 należy dokonywać w ten sposób, że orzeczenie sądu państwa członkowskiego nakazujące przymusowe umieszczenie dziecka w zamkniętej placówce położonej w innym państwie członkowskim powinno — zanim zostanie wykonane w wezwanym państwie członkowskim — uzyskać stwierdzenie wykonalności w tym państwie członkowskim. Aby nie pozbawiać rozporządzenia jego skuteczności (*effet utile*), orzeczenie sądu wezwanego państwa członkowskiego dotyczące wniosku o stwierdzenie wykonalności powinno być wydane szczególnie szybko, a środki zaskarżenia wnoszone na takie orzeczenie sądu wezwanego państwa członkowskiego nie mogą mieć skutku zawieszającego.
- 4) Jeżeli zgoda w trybie art. 56 ust. 2 rozporządzenia nr 2201/2003 na umieszczenie dziecka poza rodziną została wydana na określony czas, nie ma ona zastosowania do orzeczeń przedłużających ten okres umieszczenia. W takich okolicznościach należy wystąpić o nową zgodę. Orzeczenie o umieszczeniu dziecka poza rodziną wydane w jednym państwie członkowskim i którego wykonalność stwierdzono w innym państwie członkowskim może być wykonywane w tym ostatnim państwie członkowskim jedynie przez okres wskazany w orzeczeniu o umieszczeniu dziecka poza rodziną.

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko Safilo Spa

(Sprawa C-529/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Podatki bezpośrednie — Zakończenie postępowania zawisłego przed sądem orzekającym w ostatniej instancji w sprawach podatkowych — Nadużycie prawa — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Swobody chronione na mocy traktatu — Zasada niedyskryminacji — Pomoc państwa — Obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania prawa Unii Europejskiej)

(2012/C 194/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Safilo Spa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Podatek dochodowy od osób prawnych — Uregulowania krajowe ustanawiające odmienną stawkę podatku od dywidend wypłacanych przez spółki w zależności od miejsca ich siedziby — Transakcje handlowe z udziałem spółek z siedzibą na terytorium Włoch oraz spółek z siedzibą za granicą — Decyzja administracyjna o uznaniu podatku za należny w odniesieniu do spółek z siedzibą za granicą — Pojęcie nadużycia prawa zdefiniowane w wyroku w sprawie C-255/02 Halifax i in. — Zastosowanie do krajowych podatków niezharmonizowanych, jak podatki bezpośrednie

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności zasada zakazu nadużycia prawa, art. 4 ust. 3 TUE, swobody zagwarantowane Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasada niedyskryminacji, przepisy w zakresie pomocy państwa oraz obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania prawa Unii, powinno być interpretowane w ten sposób, że nie stoi na przeszkodzie stosowaniu, w sprawie takiej jak ta przed sądem krajowym dotyczącej podatków bezpośrednich, przepisu krajowego, który przewiduje zakończenie postępowań zawisłych przed sądem orzekającym w ostatniej instancji w sprawach podatkowych poprzez zapłatę kwoty równej 5 % wartości sporu, gdy postępowania te zostały zainicjowane

skargą wniesioną w pierwszej instancji ponad dziesięć lat przed dniem wejścia w życie tego przepisu i gdy administracja podatkowa przegrała sprawę w dwóch pierwszych instancjach.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 22 marca 2012 r. — Cantiere navale De Poli SpA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-167/11 P) (¹)

(*Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem — Decyzja Komisji — Zmiana pomocy istniejącej — Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 — Rozporządzenie (WE) nr 1177/2002 — Tymczasowy mechanizm obronny dla przemysłu stoczniowego*)

(2012/C 194/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Cantiere navale De Poli SpA (przedstawiciele: A. Abate i A. Franchi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Interwenient popierający wnoszącą odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 lutego 2011 r. w sprawie T-584/08 Cantieri navale De Poli przeciwko Komisji, którym to wyrokiem Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/38/WE z dnia 21 października 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 20/08 (ex N 62/08), której Włochy zamierzają udzielić przez wprowadzenie zmian do programu pomocy N 59/04, dotyczącego tymczasowego mechanizmu obronnego dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. 2010, L 17, s. 50)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Cantiere navale De Poli SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Włoska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 22 marca 2012 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-200/11 P) (¹)

(*Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem — Decyzja Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. c) — Zmiana pomocy istniejącej — Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 — Artykuł 4 ust. 1 — Tymczasowy mechanizm obronny dla przemysłu stoczniowego*)

(2012/C 194/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 lutego 2011 r. w sprawie T-3/09 Włochy przeciwko Komisji, którym to wyrokiem Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/38/WE z dnia 21 października 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 20/08 (ex N 62/08), której Włochy zamierzają udzielić przez wprowadzenie zmian do programu pomocy N 59/04, dotyczącego tymczasowego mechanizmu obronnego dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. 2010, L 17, s. 50)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra) przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-333/11) (¹)

(*Artykuł 104 §3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Konwencja TIR — Wspólnotowy kodeks celny — Podatki akcyzowe — Przewóz z zastosowaniem karnetu TIR — Nieprawidłowe zwolnienie — Ustalenie miejsca popełnienia naruszenia — Pobór należności celnych przywózowych i podatków akcyzowych — Właściwość*)

(2012/C 194/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België